

هوالأبهى

حمدأً لمن لاح برهانه و ظهر سلطانه و عمّ احسانه و بانت محجّته البيضاء و ظهر شريعته السّمحاء و كشف الغطاء و اجزل في العطاء و سمح بالموهبة الكبرى و اتي يوم اللقاء و جعل الغباء غبطة للخضراء و اختار حقائق نوراء و افاض عليهم في مشهد الكبriاء نوراً استضاء به الأرض و السماء فانجذبت و اهتزت و انشرحت و خشعت و سجدت و توقدت بالشعلة التورانية و اللمعة الرّحامية في شجرة سينا في البقعة التوراء التي انتشرت منها نفحات تعطرت بها الأرجاء و عبقت على الآفاق فأحيت قلوب اهل الوفاق و انعشت ارواح اهل الاشراق و البهاء و الثناء و التحية و العطاء على الجوهرة الفريدة العصيّة و الدرّة الدهرّة الزّهراء و الهوية المتشعّشعة البهاء الحقيقة الجامعة الذكاء اللامعة القلزم الخضم المواج و الماء الطّهور التجاج الشّجاع المباركة المقدّسة التي اصلها ثابت و فرعها في السماء و تؤتي اكلها في كل حين

الهي الهي تراني واضعاً جيبي على تراب الذلّ و الانكسار و اعفر وجهي بغبار فناء احديك يا ربّي المختار خاصعاً خاشعاً متذللاً متضرعاً مبتهلاً الى ملكوت انوارك في الليل و التهار ان تنظر علينا عين عنيتك و لحظات طرف رحمانيتك و تغفر لنا ذنبنا و خطيانا و تعاملنا بفضلك و جودك في كل الأحوال ربنا انا خطأ و انت الغفور الرحيم و نحن عصاة و انت التواب الكريم فاغفر لنا ذنبنا و اكشف عننا كربونا و قدّر لنا برحمتك الانقطاع عن الدنيا و الاستغلال بذكرك و الاشتعال بنار محبتك و المداومة في مشاهدة آياتك و معرفة كلماتك و الامان في آثارك و الاقتباس من انوارك

ربّ ربّ هؤلاء عباد اختصوا لوجهك وجوههم و انحصر في فضلوك و عطائك سرورهم و حبورهم و اشدّ ظهورهم على طاعتك و قوّ ازورهم على عبادتك و اشرح صدورهم بفتحات قدسك و قدر لهم حضورهم في جنة لقائك و اجعلهم عباداً يرثون آيات التوحيد في مجتمع ذكرك و يقتبسون انوار التفرد من مشكاة فيضك و ينجذبون الى جمالك و يخضعون لجلالك و يتذرون ما دونك و يعتمدون على صونك و عونك و يخضعون لكلمتك و يخشعون لأحبّيك و ينشرون لفتحاتك و يكتشفون لسبحاتك و يفهمون اشاراتك و يفرحون من بشاراتك انك انت المقتدر على ما تشاء تعطى من تشاء و تمنع من تشاء و ترزق من تشاء ييدك الملك و الملكوت انك انت القوى العزيز المحبوب

ای احبابی الهی و ای یاران عزیز عبدالبهاء جام میناق سرشار است و فیض موهبت کوکب اشراق از جهان پنهان چون مه تابان ظاهر و باهر در آفاق بارقه صبح هدی منتشر است و نیر فیض جمال ابهی مستمر و مشهور صیت بزرگواری اسم اعظم بشرق و غرب رسیده و آوازه امر جمال قدم جنوب و شمال را احاطه کرده نفحات قدس در مرور است و نسیم حیات در هبوب کلمه الله مرتفع است و عزّت ابدیه مکتشف سراج احديت ساطع است و شعلة رحمانیت لامع از جمیع اقطار ندای یابهاء‌الابهی بلند است و در خاور و باختر تعالیم الهی حیرتی‌خشن هر هوشمند اوراق حوادث در افریک و امریک و اروپ بعضی بنت و ستایش مشغول و برخی بایقاظ ملل مألف و بحیرت موصوف که این امر بسیار خطیر و مخوف بعضی اظهار تعجب نمایند و برخی از شدت تأسف شکایت راند قومی گویند که حضرت مسیح حین صعود در ظلش نفوس معدوده بود با وجود این صیتش جهانگیر گشت و آوازه‌اش بفلک اثیر رسید اما جمال قدم روحي لأحبابه الفداء حین صعود مات و الوف در ظل رایت عظمتش محشور دیگر معلومست که در استقبال چه قیامتی برپا خواهد شد و اعظم یاران حضرت روح پطرس عظیم بود با وجود این پیش از صعود مضطرب گشت و بخوف و هراس افتاد اما اسم اعظم روحي لأحبابه الفداء هزاران نفوس در سیلیش رقص کنان کف زنان پاکوبان جانفسانی نمودند و مشهد فدا شتافتند باری امور در این مرکز است دیگر معلومست که احبابی الهی ایام چه سان جانفسانی باید نمایند و بتبلیغ محتاجین پردازند نشر رائحة طییه کنند و شعلة نورانیه برافروزند و لمعه رحمانیه ظاهر نمایند

ای یاران الهی بعد از عروج جمال رحمانی آیا سزاوار است دمی ییاسائیم یا محفلي ییاراییم یا نفس راحتی بکشیم یا شهد مسرتی بچشیم یا سر ییالین آسایش بنهیم و یا آرایش و آلایش جهان آفرینش بجهویم لا والله این نه شرط وفات و نه لایق و سزاوار پس ای یاران بدل و جان آزوی خدمت آستان نمائید و مانند راستان پاسبان عتبه رحمن گردید و خدمت عتبه مقدسه نشر نفحات است و بیان آیات بینات و عبودیت درگاه احادیث و بندگی بارگاه رحمانیت ملاحظه فرمائید که یاران حضرت روح روحی له الفداء بعد از صعود بچه انقطاعی و انجذابی و اشتعالی باعلاء کلمة الله قیام نمودند از فضل حق امیدواریم که ما نیز بی آن پاکان گیریم و بقریانگاه عشق وجد کنان بشتاپیم اینست فضل موفور اینست موهبت حضرت رب غفور در این ایام در نشر تعالیم الهی در بعضی جهات قدری فنور حاصل و این سبب غم و اندوه ملا اعلی گشته زیرا اهل ملکوت ابهی منتظر و مترصد آند که هر یک از ما بوفا قیام نمائیم و در محبت اسم اعظم تحمل هر بلا و جفا بنماییم بعضی از یاران رحمانی راحت و آسایش جسمانی خوبی را ترک نمودند و در بلاد شهر بشهر بلکه قریه بقریه بنشر نفحات الله پرداختند آن نفوس پاک جان مظہر تحسین ملا اعلی گشته روحی لهم الفداء که بچنین موهبت کبری موقن شدند ایام را بتعجب و مشقت کبری گذراندند و انفاس را در هدایت غافلان صرف نمودند

ای یاران وقت راحت و آسایش نیست و زمان صمت و سکون نه عنديلیب گلشن وفا را نعمه و الحان بدیع لازم و طوطی شکرشکن هدی را نقطه بلیغ واجب سراج را نور و شاعر فرض است و نجوم را درخشندگی مستمر حتم دریا را موج باید و طیور را اوج شاید لآلی را لمعان لازم و از هار ریاض عرفان را بوی مشکبار واجب از فضل حق قدیم چنانست که کل بر آنچه باید و شاید موقن گردیم ای احبابی الهی تعالیم الهی مورث حیات ابدیست و سبب روشنائی عالم انسان صلح و صلاحست و محبت و امان تأسیس آشتی و راستی و دوستی در جهان آفرینش است و واسطه اتحاد و اتفاق و التیام و ارتباط در میان عموم افراد انسان لهذا باید که اساسی در این جهان نیستی بنهید که سبب هستی بی پایان گردد و علت نورانیت عالم امکان شود با جمیع ام و ملل عالم در نهایت محبت و مهربانی سلوک و حرکت لازمست و با کافه فرق مختلفه نهایت مودت و مرحمت و مروت و اعانت و رعایت واجب هر دردی را درمان شوید و هر زخمی را مرهم و سبب التیام هر ضعیفی را ظهیر گردید و هر فقیری را معین و دستگیر هر خائنی را کهف منبع شوید و هر مضطربی را ملاذی رفع در این مقام ملاحظه و امتیاز هرجند جائز ولی در این کور عظیم محبوب و مقبول چنانست که نظر از حدودات بشر برداشته شود و یاران مظاہر رحیم و رحمن گردند و نوع انسان را خدمت حتی حیوان را مواظبت نمایند و رحمته سبقت کل شیء

ای یاران الهی از فساد پرهیزید و از نائمه فتن احتراز نمائید زیرا جهانسوز است و سبب هدم بنیان الهی در شب و روز از اهل فساد بکلی کناره جوئید و جز محبت و اطاعت و صداقت و امانت را افسانه شمرید زیرا بعضی نفوس اغراض مکنونه در دل دارند و بهانه‌ئی جویند و فتنه‌ئی اندازند و فسادی بریا نمایند و بظاهر اظهار حمیت و آرزوی حریت نمایند و حال آنکه منوی ضمیر چیز دیگر است و مقصد دیگر لهذا احبابی الهی باید از اینگونه نفوس و از این قبیل امور بکلی اجتناب کنند اطاعت اولیای امور علی‌الخصوص اعلیحضرت شهربار موجود کنند زیرا سریر تاجداری امروز بوجود شخص عادلی مزین است و مسند صدارت بوجود دستور مهربانی آراسته جمیع تعدیات از اشخاصی است که بظاهر آراسته و بحقیقت کاسته و خویش را در لباس علم درآورده و مانند علت کابوس بر این ملت مأیوس مسلط گشته جمیع را بعوائد قدیمه و قواعد سقیمه دعوت مینمایند و مانع عزت دولت و ترقی ملت هستند دعا کنید که حق قدری این نفوس را از خواب غفلت بیدار نمایند و غمخوار بیچارگان گرداند این را بدانید که ترقی ملت منوط بتفوذه و عزت و قوت دولت است و قوت دولت مشروط بعلویت و ثروت و سعادت ملت این دو تؤام است بعضی بیخردان را چنان گمان که اگر در نفوذ حکومت خلل و فنوری حاصل شود آسایش و

حبور رخ بگشاید نچنان است آنچه نفوذ حکومت عادله بیشتر گردد ملت قدم پیشتر نهد و هذا امر محظوظ لا يتزدّد فيه الا كلّ

جهول و ظلم

ای احبابی الهی وقت محویت و فناست و هنگام عبودیت و وفا نهایت عروج این عباد مقام بندگی حضرت یزدانست اگر در درگاه عبودیت مقبول گردد یا حبّذا هذه الموهبة الكبرى والا هو مأيوس من رحمة الله لهذا عبدالبهاء را نهایت آمال و آزو چنانست که در این فضا پر و بالی بگشاید و در این میدان بشتابد و از این صهبا نشئه بیمتهای باید سرمست این جام گردد و از این مدام کام دل و جان طلب و هر ذکری جز این ذکر محبوب محظوظ سبب کمال حزن و اندوه است و علت شدت اسف و حسرت غیر محدود از یاران الهی استدعا مینماید که شب و روز بملکوت الهی بزارند و بنالند تا عبودیت این عبد در آن آستان مقبول افتاد

ای احبابی الهی اگر سور و حبور و آسایش جان و راحت و جدان عبدالبهاء را خواهید بر اتحاد و اتفاق بیفزاید و جمیع امواج یک بحر گردید و قطرات یک نهر گلهای یک گلشن گردید و حلقه‌های یک جوشن در یک هوا پرواز نمائید و یک نغمه و آواز ترنم‌ساز این سبب سور ابدی است و راحت قلب در جهان سرمدی این عبد همواره از شرور اهل فتوح در خطری عظیم است و در بالای عقیم امید بقا در ایام معدودی نه و خوف و یم آن دارم که حصن حصین را از اختلاف جزئی بین احباب رخنه عظیم حاصل گردد لهذا الیوم خدمتی اعظم از اتحاد و اتفاق احباب نیست هذا امر مبرور و هذا هو الفوز العظیم و الفیض المبین للمستظلّین فی ظلّ شجرة الطّور

جناب امین علیه بهاء الله الأبهی از یوم ورود باین بقعة نورا چه در انجمان احباب و چه در نزد عبدالبهاء جمیع اوقات را بستایش یاران و محمدت دوستان گذراند زیان را بتوصیف هر یک بگشاد و شرح بسیطی از ثبوت و استقامت احباب و اماء الرّحمن در بلدان و قری بیان نمود و از این عبد خواهش کرد و بالتباهه از جمیع دوستان الهی جیبن بر عتبه مبارکه نهاد و زیارت نمود و طلب تأیید و توفیق کرد و علیکم التحیة و الثناء ع ع

این سند از کتابخانه مراجع بیهقی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۱۴ سپتامبر ۲۰۲۳، ساعت ۱۰:۰۰ بعد از ظهر